

de bestaaende Love, nemlig Forordningen af 20de Mai 1840 og Loven af 25de Marts 1851, og Bestemmelserne ville yderligere blive gjorte uflare og vanskelige, at overffue ved de Forandringer, som dels ved Landstingets Lovforslag og dels ved de yderligere Vændringer, som Udvalget har tilladt sig at foreslaa, vilde fremkomme. Det vilde blive meget vanskeligt for den store Del af Befolkningen, hvem dog denne Del af Lovgivningen i høi Grad maa interessere, at kunne sige i et givet Tilfælde, hvad der er Ret, og hvad der er Uret, og det forekom derfor Udvalget, at det vilde være ønskeligt, at man samtidig med, man her vedtog et Lovforslag om Forandringer i de bestaaende Love, tillige kom til en Sammenstilling af alle de nugældende Sagtbestemmelser og fremsatte disse i et samlet Lovforslag. Dette troede Udvalget vilde være et Forsøg, der ialfald fortjente Paafjønelse. Det er iøvrigt ogsaa en Betragtning, der i det andet Thing er bleven fremsat som ønskelig, og en Betragtning, som Udvalget har troet, der var Opfordring til at tage tilfølg, og det er paa Grund deraf, at de Vændringsforslag, som Udvalget har stillet til Lovforslaget, ere blevne saa mange i Tal. Naar man undtager Fredningsbestemmelserne eller rettere den Maade, hvorpaa disse ordnes, er der i Virkeligheden ikke saa overordentlig stor Afvigelse mellem Udvalgets Indstillinger og det, der var vedtaget af det andet Thing; men selvfølgelig maa det, naar man fra den ældre Lovgivning vil samle hele den nugældende Ret om Sagens Udøvelse og Straffen for Sagsovertrædelse, medføre, at der i Lovforslaget maa optages en hel Række af nye Paragrafer. Hvad jeg iøvrigt kunde have at bemærke, vil jeg saa Leilighed til at komme ind paa ved at gennemgaa de til det foreliggende Lovforslag af Udvalget stillede Vændringsforslag, og dertil skal jeg nu gaa over. Med Hensyn til Følgeordenen i det Lovforslag, som er udarbejdet af Udvalget og forelagt det ærede Thing, skal jeg kun tillade mig kortelig at bemærke, at §

1, som de Herrer ville finde aftrykt i Betænkningen Tillæg B., omhandler den Sagtret, der tilkommer Alle. §§ 2—5 ville komme til at omhandle den Sagtret, der tilkommer Jordbrugeren, og §§ 6—10 omhandle den Sagtberegtigedes Forhold dels til andre Sagtberegtigede og dels til Jordbrugeren; §§ 11—13 omhandle Fredningsbestemmelserne, §§ 14—18 omhandle Straf for Overtrædelse af Sagslovgivningen og § 19 vil indeholde Bestemmelse om Paatalen. Jeg nævner dette, for at de Herrer kunne se, at Udvalget har havt en vis Plan med den Rækkefølge, i hvilken det har tilladt sig at opstille dets Vændringsforslag. Det første Vændringsforslag gaar ud paa, at Lovforslagets 3 første Paragrafer skulde udgaa, og at der istedetfor disse 3 Paragrafer indsattes 11 nye Paragrafer; jeg skal gaa over til nærmere at forklare hver enkelt af disse Paragrafer. § 1 er kun en Gjentakelse af den Bestemmelse, som findes i Forordningen af 20de Mai 1840 § 15. Der er dog foretaget en Forandring i den anden Linie. Idet det nemlig i § 15 af Forordningen af 20de Mai 1840 hedder, at det staar Alle og Enhver frit for at udøve Sajt efter „Fuglevildt“ paa Havet, har Udvalget forment, at det istedetfor „Fuglevildt“ burde hedde: „Fugle og andet Vildt“. Det er nemlig blevet anset for tvivlsomt, hvorvidt Sajt f. Ex. paa Sælhundene paa Havet eller i Sjørde er en Sajt, der er fri for Alle og Enhver, og da Udvalget er af den Ansættelse, at den bør være det, har man søgt at fjerne Tvivlen desangaaende ved at forandre Udtrykkene. Iøvrigt ere Bestemmelserne i § 15 i Forordningen af 20de Mai 1840 saa godt som ordret optagne her i § 1, og de Eprogændringer, der her findes, har Udvalget anset at være Forbedringer i den tidligere Affattelse af Reglen. § 2 er sammenarbejdet af de Bestemmelser, som indeholdes i Forordningen af 1840 § 12, i Loven af 25de Marts 1851 § 14 og i det af Landstinget vedtagne Lovforslags § 6. § 2 gaar, som De